

ΤΗ ΙΘ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

Μνήμη τοῦ ὄσιου Πατρὸς ἡμῶν Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ιστῶμεν Στίχους σ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

΄Ηχος δ' ΄Εδωκας σημείωσιν

Τῆς μακαριότητος, τῆς ὑπὲρ νοῦν ὀρεγόμενος, ἔλογίσω θεσπέσιε, τρυφὴν τὴν ἐγκράτειαν, τὴν πτωχείαν πλοῦτον, τὴν ἀκτημοσύνην, περιουσίαν ἀληθῆ, καὶ εὐδοξίαν τὴν μετριότητα, διὸ καὶ τῆς ἐφέσεως, τῆς κατὰ γνώμην ἐπέτυχες, ἐν σκηναῖς αὐλιζόμενος, τῶν Ἅγιων Μακάριε.

Δρόμον τῆς ἀσκήσεως, ἀπεριτρέπτως τετέλεκας, καὶ τὴν πίστιν τετήρηκας, ἐντεῦθεν καὶ στέφανον, ἐκομίσω Πάτερ, τῆς δικαιοσύνης, ὃν σοὶ ἡτοίμασε Χριστός, ὁ κατ' ἄξιαν νέμων τὰ ἔπαθλα, καὶ γέρα χαριζόμενος, καὶ τὴν τῶν πόνων ἀντίδοσιν, ὃν καὶ νὺν ἡμᾶς δρέψασθαι, θεοφόρε δυσώπησον.

Πᾶσαν ἡδυπάθειαν, ὑποπιάζων τὸ σώμά σου, ἀπηρνήσω θεόσοφε, πικραίνων τὴν αἴσθησιν, ἐγκρατείας πόνοις, καὶ σκληραγωγίαις, ὑπομονή τε πειρασμῶν, καὶ καρτερία τῶν περιστάσεων, ἀνθ' ὃν τὴν ἀτελεύτητον, ἀντιλαμβάνεις ἀπόλαυσιν, καὶ τρυφὴν ἀδιάδοχον, καὶ χαρὰν ἀνεκλάλητον.

Δόξα... Ήχος πλ. α' Ανατολίου

Εὐφραίνου Αἴγυπτος, ἀνθήσασα τοιοῦτον πολιοῦχον, τὸν ἐν μακαρίοις Μακάριον. Οὗτος γὰρ τὴ σοφία τοῦ Ἅγιου Πνεύματος καταγλαΐσθείς, πᾶσαν ἀσκησιν, τὴ ἐναρέτω πολιτεία αὐτοῦ, ὑπερηκόντισεν. Αὐτὸν καὶ ἡμεῖς, μεσίτην προσάγοντες, αἰτοῦμεν δυσωπεῖν τὸν Χριστόν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νύν... Θεοτοκίον Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίῳ παρέστης

Ίδε μου, τῆς συντετριμμένης καρδίας, τοὺς στεναγμοὺς Θεονύμφευτε, πρόσδεξαι Παρθένε Μαρία, καὶ μὴ ἀπώσῃ πανάμωμε, τὰς τῶν χειρῶν μου Ἄγνη, ἐπάρσεις ὡς φιλάγαθος, ἵνα ὑμνῷ καὶ μεγαλύνω, τὴν μεγαλύνασαν τὸ γένος ἡμῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ἄρνα σε, ὅτε ἡ ἀμνὰς καὶ Παρθένος, πρὸς σφαγὴν κατεπειγόμενον, ἔβλεψε, σὺν δάκρυσι Λόγε, ἥκολούθει καὶ ἐκραύγαζε. Ποῦ σπεύδεις τέκνον ἐμόν, συνέλθω σοὶ γλυκύτατε, οὐ γὰρ φέρω μὴ ὄρᾶν σε, Ἰησοῦ μου πολυέλεε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα... Ήχος πλ. β'

Οσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γὴν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου, δι' ὃν ἐν τοῖς οὐρανοῖς εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου, τῶν Δαιμόνων ὥλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἐφθασας τὰ τάγματα, ὃν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας; Παρρησίαν ἔχων πρὸς Κύριον, εἰρήνην αἴτησαι ταὶς ψυχαὶς ἡμῶν.

Καὶ νύν... Θεοτοκίον

Όλην ἀποθέμενοι Χαῖρε λύχνε πάμφωτε, ἡλιακῶν λαμπτηδόνων, λαμπροτέρα Δέσποινα. Χαῖρε λύσις ὥχραντε, τῆς ἀρχαίας ἀράς, ἡ ἐλπὶς Δέσποινα, τῶν ἀπηλπισμένων, ἡ ἀνάκλησις τοῦ γένους ἡμῶν. Χαῖρε παλάτιον, τοῦ Παμβασιλέως λαμπρότατον, τὸ ὄρος τὸ πιότατον, ἐξ οὗ ὁ Λυτρωτὴς προσελήλυθε. Χαῖρε Θεοῦ Λόγου, λαμπάδιον τὸ θεῖον καὶ τερπνόν. Χαῖρε λυχνία ὀλόφωτε. Χαῖρε θρόνε πύρινε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Τομφαία ὡς ἐφησεν, ὁ Συμεὼν τὴν καρδίαν, τὴν σὴν διελήλυθε, Παναγία Δέσποινα, ὅτε ἔβλεψας, τὸν ἐκ σοῦ λάμψαντα, ἀπορρήτω λόγῳ, ὑπ' ἀνόμων ὡς κατάκριτον, Σταυρῷ ὑψούμενον, ὅξος καὶ χολήν τε γενούμενον, πλευρὰν δὲ ὄρυττόμενον, χείρας τε καὶ πόδας ἡλούμενον, καὶ ὁδυρούμένη, ὠλόλυζες βιῶσα μητρικῶς. Τὶ τοῦτο τέκνον γλυκύτατον, τὸ καινὸν μυστήριον.

Απολυτίκιον Ὁχος α'

Τῆς ἑρήμου πολίτης καὶ ἐν σώματι Ἀγγελος, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Μακάριε, νηστείᾳ ἀγρυπνίᾳ προσευχῇ, οὐράνια χαρίσματα λαβών, θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προστρέχόντων σοί. Δόξα τῷ δεδωκότι σοὶ ἴσχύν, δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πάσιν ιάματα.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν. Οἱ δύο Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου καὶ τοῦ Ἅγιου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὸν πανάριστον ἐν ἀσκηταῖς Μακάριον κυδαίνω.
Θεοφάνους.

Ωδὴ α' Ὁχος δ'

«Χοροὶ Ἰσραὴλ, ἀνίκμοις ποσί, πόντον ἐρυθρόν, καὶ βυθὸν διελάσαντες, ἀναβάτας τριστάτας, δυσ μενεὶς ὄρῶντες, ἐν αὐτῷ ὑποβρυχίους, ἐν ἀγαλλιάσει ἔμελπον. Ἀσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται».

Τῷ θείῳ φωτὶ λαμπόμενος, καὶ σὺν τοῖς Ἀγγέλοις, Πάτερ νὺν συναυλιζόμενος, ταὶς πρεσβείαις σου σῶζε, τοὺς ἐπιτελοῦντας τὴν πανίερόν σου μνήμην, ἐν ἀγαλλιάσει βοῶντας. Ἀσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

‘Οδὸν πρὸς ζωὴν στελλόμενος, ἀμεταστρεπτί, ταύτην Παμμάκαρ διήνυσας, ἐκφυγων τοὺς θορύβους, καὶ τὰς τῶν δαιμόνων ταραχὰς διεσκέδασας, ἐν ἀγαλλιάσει κραυγάζων. Ἀσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Νεκρώσας σαρκὸς τὸ φρόνημα, ταὶς ἀσκητικαίς, σοῦ παλαίστραις τῷ θείῳ Πνεύματι, καὶ τὴ τούτου δυνάμει, ἐν κυβερνώμενος θείᾳ ἀγαλλιάσει ἐβόας. Ἀσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Πάντα τὰ τερπνὰ κατέλιπες, τὴν διηνεκῆ, ἀγαπήσας Πάπερ τερπνότητα, ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐνθα ὥχος τῶν εἰλικρινῶς ἐορταζόντων, καὶ ἀγαλλιάσει βοώντων. Ἀσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Θεοτοκίον

‘Ἄχρονον υἱὸν ἀνάρχου Πατρός, σάρκα δι' ἡμᾶς, τοὺς ἀνθρώπους Ἄγνη γενόμενον, ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα, ὑπὸ χρόνον τοῦτον, τέτοκας ἐνερμηνεύτως, ὃ καὶ γεγηθότες βοῶμεν. Ἀσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Ωδὴ γ'

«Τόξον δυνατῶν ἡσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦντες, περιεζώσαντο δύναμιν, διὰ τοῦτο ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου».

Νόμω ύποκύψας Πνεύματος, οὗ τὴ πανοπλία, περιφραξάμενος Ὅσιε, οὐ τῷ νόμῳ τῆς ἀμαρτίας, τὴν προαίρεσιν ύπεκλινας.

‘Ἄνω πρὸς Θεὸν τὸ φρόνημα, ἔχων θεοφόρε, τὰ ἐπὶ γῆς καταλέλοιπας, διὰ πόνων τῆς ἐγκρατείας, ἀνενδότως κουφιζόμενος.

‘Ρήξας τὰ δεσμὰ τῆς φύσεως, τὴν ὑπερφυεῖ, καὶ καθαρὰ πολιτεία σου, θεοφόρε τῶν ὑπέρ, φύσιν, ἐκομίσω τὴν ἐνέργειαν.

‘Ινα τῷ Θεῷ Μακάριε, ἐν ἀταραξίᾳ, προσομιλήσης ἐπ' ἔρημον, κατοικῆσαι Πάτερ προείλω, τῶν θορύβων μακρυνόμενος.

Θεοτοκίον

Σῶσαι βουληθεὶς τὸν ἄνθρωπον, ὁ διαφερόντως, ως εὐεργέτης φιλάνθρωπος, τὴν σὴν μήτραν ἀπεριγράπτως, Θεομῆτορ κατεσκήνωσεν.

Ο Είρμος

«Τόξον δυνατῶν ἡσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦντες περιεζώσαντο δύναμιν, διὰ τοῦτο ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου».

Κάθισμα Ἡχος α' Τὸν τάφον σου Σωτὴρ

Ἀσκήσεως πυρί, ώς χρυσὸς ἐν καμίνῳ, Σοφὲ δοκιμασθείς, ὁ βρυζότερος ὥφθης, διὸ πρὸς οὐράνια, μετηνέχθης βασίλεια, ὅθεν πίστει σε, ἀνευφημοῦντες βοῶμεν. Χάριν ἔλεος, καὶ ἴλασμὸν τῶν πταισμάτων, ἡμῖν Πάτερ αἴτησαι.

Δόξα... Καὶ νύν...Θεοτοκίον

Ο δῆγησον ἡμᾶς, ἐν ὁδῷ μετανοίας, ἐκκλίνοντας ἀεί, πρὸς κακῶν ἀνοδίας, καὶ τὸν ὑπεράγαθον, παροργίζοντας Κύριον, ἀπειρόγαμε, εὐλογημένη Μαρία, καταφύγιον, ἀπεγνωσμένων ἀνθρώπων, Θεοῦ ἐνδιαίτημα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον ὄμοιον

Ἡ ἄσπιλος Ἀμνάς, τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα, κρεμάμενον νεκρόν, ἐπὶ ξύλου ὄρῶσα, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο, μητρικῶς ὀλολύζουσα. Πῶς ἐνέγκω σου, τὴν ὑπὲρ λόγον Υἱὲ μου, συγκατάβασιν, καὶ τὰ ἐκούσια πάθη; Θεὲ ὑπεράγαθε.

Ωδὴ δ'

«Ο καθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρόνου θεότητος, ἐν νεφέλῃ κούφῃ, ἕλθεν Ἰησοῦς ὁ ὑπέρθεος, τὴν ἀκηράτω παλάμη καὶ διέσωσε, τοὺς κραυγάζοντας. Δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου».

Τὸν φθειρόμενον αὐτίκα, παλαιότατον ἄνθρωπον, ἔξεδύσω Πάτερ, σὺν τῇς ἀμαρτίας τοὶς πάθεσι, δι' ἐγκρατείας εὐτόνως ἐνεδύσω δέ, τὸν καινούμενον, κατὰ Χριστόν πανσεβάσμιε.

Ὄλαμπρότατός σου βίος, ώς κανὼν ἀκριβέστατος, διὰ πάσης Πάτερ, θείας ἀρετῆς ἀναδέδεικται, ἐν προσευχαῖς καὶ νηστείαις, ἀγρυπνίαις τε, καὶ δεήσεσι, ταίς πρὸς Χριστὸν τὸν φιλάνθρωπον.

Νυσταγμὸν τοὶς σοὶς βλεφάροις, θεοφόρε οὐκ ἔδωκας, ἔως ὅτου Πάτερ, οἶκον σεαυτὸν ἀπετέλεσας, τῷ παντεπόπτῃ Δεσπότῃ ὡραιότατον, πρὸς δὲν ἔκραζες, δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου.

Ἐν νεότητι τὸ σῶφρον, ἐν τῷ γήραι τὴν σύνεσιν, ἐν παντὶ δὲ βίῳ, τὸ καρτερικὸν καὶ μακρόθυμον, καὶ τὴν πρὸς πάντας ἀγάπην ἐπιδέδειξαι, τοὺς κραυγάζοντας. Δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου.

Θεοτοκίον

Νεκρωθέντας Παναγίᾳ, τοὺς ἀνθρώπους ἔζωσας, πεπτωκότας τούτους, πρὸς διαφθορὰν ἔξανέστησας, τὸν Ζωοδότην τεκοῦσα τὸν λυτρούμενον, τοὺς κραυγάζοντας. Δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου.

Ωδὴ ε'

«Τὸν φωτισμόν σου Κύριε, κατάπεμψον ἡμῖν, καὶ τῆς ἀχλύος ἡμᾶς τῶν πταισμάτων, λύσον ἀγαθέ, τὴν σὴν εἰρήνην οὐρανόθεν δωρούμενος».

Ἀναπετάσας Ὁσιε, ψυχῆς τὸ νοερόν, καὶ τὰς αἰσθήσεις σοφῶς κυβερνήσας, γέγονας ναὸς ἡγιασμένος, τῷ Θεῷ καὶ πανίερος.

Σκολιωτάτου δράκοντος, μαράνας μηχανάς, καὶ τὰς ἐκείνου πικρὰς μεθοδείας, ἥμβλυνας ἀεὶ τῷ θείῳ Νόμῳ, τὴν ψυχὴν ὁμοιόμενος.

Κατακοσμήσας Ὁσιε, ψυχῆς τὸ νοερόν, καὶ ἡγεμόνα τὸν νοῦν καταστήσας, ἔσχες τὸν Χριστὸν ἡνιοχοῦντα, πρὸς πορείαν οὐράνιον.

Θεοτοκίον

Ἡ Παρθένος ἔτεκε, τὸν ἄχρονον Υἱόν, νομοθετοῦντα τοὶς πάσιν ἀγνείαν, καὶ τὸ καθαρὸν τῆς εὐσεβείας, τοὶς ἐν γῇ καταγγέλλοντα.

Ωδὴ ζ'

«Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον, ὁ Προφήτης, Ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει δεόμενος. Ἐκ φθορᾶς μὲ

ρύσαι, Ἰησοῦ Βασιλεῦ τῶν Δυνάμεων».

Τὴν ἔρημον, κατοικῆσαι προθύμως ἡγάπησας, θεοφόρε, ἐν αὐτῇ τὸν Θεὸν προσδεχόμενος, τὸν ρύσμενόν σε, καὶ τηροῦντα τὰ σὰ διαβήματα.

Ἀκλόνητος, ἐν ἀσκήσει θεόφρον διέμεινας, μέχρι τέλους, διασώζων τὴν ταύτης ἀκρίβειαν, δι' ἣς τῆς ἀφράστου, ἡξιώθης καὶ θείας ἐλλάμψεως

Ἴσαγγελον, ἐπὶ γῆς πολιτείαν ἐβίωσας, ἴσαγγέλου, καὶ τιμῆς ἐπαξίως τετύχηκας, μετὰ τῶν Ἀγγέλων, τῷ τῶν πάντων Θεῷ παριστάμενος.

Θεοτοκίον

Συνέλαβες, ἐν γαστρὶ Θεομῆτορ τὸν ἄναρχον, Θεὸν Λόγον, δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους γενόμενον, καθ' ἡμᾶς ἀτρέπτως, ἐν δυσὶ γνωριζόμενον φύσεσιν.

Ο Είρμος

«Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον, ὁ Προφήτης, Ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει δεόμενος. Ἐκ φθορᾶς μὲ ρύσαι, Ἰησοῦ Βασιλεῦ τῶν Δυνάμεων».

Κοντάκιον Ἡχος δ' Ἐπεφάνης σῆμερον

Ἐν τῷ οἴκῳ Κύριος, τῆς ἐγκρατείας, ἀληθῶς σὲ ἔθετο, ὡς πὲρ ἀστέρα ἀπλανῆ, φωταγωγοῦντα τὰ πέρατα, Πάτερ Πατέρων, Μακάριε Ὁσιε.

Ο Οἶκος

Τὸν τοῦ Κυρίου ἑραστήν, τῶν Μοναστῶν τὸ κλέος, θαυμάτων τὸν ταμίαν, Μακάριον τὸν μέγαν, ἀνευφημήσωμεν πιστῶς, οὗτος γὰρ τῷ φέγγῃ τῶν ἀγώνων αὐτοῦ, ὡς ἥλιος ἐξέλαμψε, φωτίζων τοὺς ἐν σκότει ὑπάρχοντας παθῶν καὶ ἀμαρτίας, καὶ ἐκδιώκων τῶν δαιμόνων τὴν ζοφερὰν πλάνην ἀνενδότως. Διὸ καὶ ποταμοὺς πλουσίων θαυμάτων, ὡς ἐκ κρήνης λογικῆς ἐκβλύζων, πάντων τὰς ψυχὰς ρωνύει τῶν ἐκβιώντων. Πατέρων Πάτερ, Μακάριε Ὁσιε.

Συναξάριον

Τὴν ΙΩ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου καὶ ἀναχωρητοῦ, καὶ τοῦ Ὁσίου Μακαρίου τοῦ Ἀλεξανδρέως.

Στίχοι

- Θανοῦσα θείων ἡ δυὰς Μακαρίων,
- Ζωῆς μετέσχε τῆς μακαριωτάτης.
- Γὴν μακάρων λάχον ἐννεακαιδεκάτη Μακάριοι.

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν, Μνήμη τῆς ἀγίας Μάρτυρος Εὐφρασίας.

Στίχοι

- Ψεύδει σοφῶς φυγοῦσα σαρκὸς τὴν ὕβριν,
- Αθλεῖς ἀληθῶς ἐκ ξίφους Εὐφρασία.

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν, ἡ εἰς τὸν Ναὸν τῶν ἀγίων Ἀποστόλων Ἀνακομιδὴ τοῦ Λειψάνου τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ θεολόγου.

Στίχοι

- Ἐχει νεκρὸν σὸν ἡ καλὴ μετοικία,
- Καλῶ γάρ, ὡς σύ, τοὺς Ἀποστόλους Πάτερ.

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν, τελεῖται ἡ ἀνάμνησις τοῦ ἐν Νικαίᾳ μεγίστου θαύματος, ὅτε ὁ Μέγας Βασίλειος διὰ προσευχῆς ἀνέῳξε τὰς πύλας τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας καὶ παρέθετο αὐτὴν τοῖς Ὁρθοδόξοις.

Ταὶς τῶν ἀγίων σου πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἄμήν.

Ωδὴ ζ'

«Οδιασώσας ἐν πυρί, τοὺς Ἀβραμιαίους σου Παίδας, καὶ τοὺς Χαλδαίους ἀνελῶν, οἵς ἀδίκως δικαίους

ένήδρευσαν, ύπερόμνητε Κύριε, ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητός εῖ».

Μετὰ τῆς ἄνωθεν ῥοπῆς, καὶ τῆς τοῦ Θεοῦ βοηθείας, τοὺς δυσμενεῖς καταβαλῶν, νικηφόρος κραυγάζων γεγένησαι. Υπερόμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητός εῖ.

Ἀνακαθάρας τὴν ἀχλύν, τὴν ἐκ τῶν παθῶν γενομένην, τῆς ἀπαθείας τῷ φωτί, κατηγάσθης κραυγάζων Μακάριε. Υπερόμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητός εῖ.

Καταφαιδρύνας τὴν ψυχήν, ταὶς τῶν ἀρετῶν εὐπρεπείαις, ὡραῖος κάλλει τῷ Θεῷ, γεγονῶς ἐμελώδεις γηθόμενος. Υπερόμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητός εῖ.

Θεοτοκίον

Ἀνακαλούμενος ἡμᾶς, αἰχμαλωτισθέντας Παρθένε, πρὸς ὃ πὲρ ἦμεν ἐν ἀρχαῖς, ἐν γαστρί σου σκηνώσας σεσάρκωται, ὁ φιλάνθρωπος Κύριος, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογημένος.

‘Ωδὴ η’

«Παίδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος, νὺν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Τήματα ζωῆς τῆς αἰώνιου, Παμμάκαρ ἐν τῇ καρδίᾳ σου δεξάμενος, σάρκα κατεμάρανας, κόσμῳ τεθανάτωσαι, καὶ ζωηφόρον νέκρωσιν, ἀμφιασάμενος, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε Κραυγάζεις, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τίεων γενέσθαι θεοφόρε, τὸν μόνον ἀγαθοδότην καθικέτευε, τοὶς τὴν σὴν πανίερον, μνήμῃν ἀρτάζουσιν, ἀμαρτημάτων ἄφεσιν, τούτοις αἰτούμενος. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε βοῶσι, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νεύσει πρὸς Θεὸν ἀδιαλείπτω, προσέχων καὶ τῆς ἐκεῖθεν ἐπιλάμψεως, αἴγλην εἰσδεχόμενος, φῶς ἀντανακλώμενον, διαφανὲς ὡς ἔσοπτρον, πέμπεις τοὶς ψάλλουσιν. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κλίμακα πρὸς ὑψος τεταμένην, ἐφ' ἣς πὲρ ἐστηριγμένος ὕφθη Κύριος, Πάτερ ἀναβέβηκας, θείαις ἀναβάσεσιν, ἀεὶ προκόπτων Ὄσιε, ἔως κατέλαβες, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Τὸν οὐρανὸν σε Κεχαριτωμένη, Θεὸν γὰρ ἡμῖν σεσαρκωμένον τέτοκας, ὅθεν Θεοτόκον σε, πάντες ὀνομάζομεν, τὴν θεοδόχον τράπεζαν, τὴν καλλονὴν Ἰακώβ, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντες, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

‘Ο Εἱρμὸς

«Παίδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος, νὺν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν ψάλλειν ἐδίδαξε. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

‘Ωδὴ θ’

«Εὗα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσωκίσατο, σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας, ὅθεν σὲ πάντες μεγαλύνομεν».

Δάκρυσι μέν, τοὶς ἀσκητικοὶς τὴν ἄρουραν, τῆς καρδίας σου κατήρδευσας, χαίρων δὲ πάτερ θεοφόρε, νὺν ἐν ἀγαλλιάσει τὰ δράγματα, συλλέγεις τῶν ἀγώνων τὰ ἔπαθλα, ὅθεν σὲ πάντες μακαρίζομεν.

Ἄδυτον, ἀνέτειλέ σοὶ φῶς, ἀϊδιος εὐφροσύνη ὑπεδέξατο, ἐνθα χορεύων, σὺν Ἀγγέλοις περὶ τὸν Βασιλέα καὶ Κύριον, τῶν πίστει ἐπιτελούντων τὴν μνήμην σου, μέμνησο Πάτερ παμμακάριστε.

Νόμον Πάτερ, τὸν ἀθλητικὸν ἡγώνισαι, προσηκόντως καὶ νενίκηκας, ὅθεν σὲ δόξης τῷ στεφάνῳ, ὁ

μόνος εὐεργέτης τετίμηκε, καὶ θείας φωτοφανείας ἡξίωσε, καὶ μακαρίων ἀπολαύσεων.

Θεοτοκίον

Ως πάντων, κτισμάτων Ποιητὴν γεννήσασα, Θεομῆτορ ὑπερβέβηκας, πᾶσαν τὴν κτίσιν θεία δόξη, καὶ τὴν ἀγιωσύνη καὶ χάριτι, καὶ πᾶσι τῆς ἀρετῆς προτερήμασιν, ὅθεν σὲ πάντες μεγαλύνομεν.

Ο Εἰρήμος

«Εῦα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσωκίσατο, σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε, τῷ τῆς κυνοφορίας βλαστήματι, τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας, ὅθεν σὲ πάντες μεγαλύνομεν».

Ἐξαποστειλάριον Ο οὐρανὸν τοὶς ἄστροις

Ἀγγελικὸν τὸν βίον, ποθῶν ἐμάκρυνας σαυτόν, ἐν ταῖς ἐρήμοις καὶ πάθῃ, καθυποτάξας τῆς σαρκός, ισάγγελος ἀνεδείχθης, Πατὴρ ἡμῶν θεοφόρε.

Θεοτοκίον

Τὴν κραταιά σου σκέπη, ἀπὸ ἐχθρῶν ἐπιβουλῆς, ἡμᾶς Ἀγνὴ τοὺς σοὺς δούλους, φύλαττε πάντας ἀβλαβεῖς, σὲ γὰρ κεκτήμεθα μόνην, καταφυγὴν ἐν ἀνάγκαις.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ τῆς ὁκτωήχου.

Δόξα... Ἡχος δ'

Ἐλαμψαν τὰ καλὰ ἔργα σου, ώς ἥλιος, ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐν οὐρανῷ, Χριστοῦ θεράπων Μακάριε, ὁρθοδόξως γὰρ ἐκήρυξας ἡμῖν, τὴν ἀληθῆ καὶ ἀμώμητον Πίστιν Χριστοῦ, διὸ ἵκετενε Ὅσιε Πάτερ, ἐν τῇ μνήμῃ σου θεοφόρε, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ως γεννᾷον ἐν Μάρτυσιν

Ως πρεσβείαν ἀκοίμητον, καὶ παράκλησιν ἔμμονον, κεκτημένη Πάναγνε πρὸς τὸν Κύριον, τοὺς Πειρασμοὺς καταπράῦνον, τὰ κύματα κοίμισον, τῆς ἀθλίας μου ψυχῆς, καὶ ἐν θλίψει ὑπάρχουσαν, τὴν καρδίαν μου, παρακάλεσον Κόρη, δυσωπῶ σε, καὶ χαρίτωσον τὸν νοῦν μου, ὅπως ἀξίως δοξάζω σε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Τὸν Αἰμνὸν καὶ Ποιμένα σε, ἐπὶ ξύλου ώς λεβλεψεν, Άμνὰς ἡ κυήσασα ἐπωδύρετο, καὶ μητρικῶς σοὶ ἐφθέγγετο. Υἱὲ ποθεινότατε, πῶς ἐν ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἀνηρτήθης μακρόθυμε; πῶς τὰς χείρας σου, καὶ τοὺς ποδας σου Λόγε προσηλώθης, ὑπ' ἀνόμων καὶ τὸ αἷμα, τὸ σὸν ἐξέχεας Δέσποτα;

Ἡ λοιπὴ Ακολουθία τοῦ Ὁρθρου ώς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.